

ת"פ 30932/05/15 - מדינת ישראל ואח'... נגד עאדל בן מחמוד מריסאת - עצור, דן בן אהרון שפיר, עאדל בן דיאב פלאח - עצור, אחמד בן ואח'...

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"פ 30932-05-15 מדינת ישראל נ' מריסאת(עציר) ואח'
ת"פ 60665-06-15 מדינת ישראל נ' שפיר ואח'
ת"פ 39880-05-15 מדינת ישראל נ' פלאח(עציר) ואח'
תיק חיצוני: פמז 5400/13
בפני כבוד השופט ערפאת טאהא

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. עאדל בן מחמוד מריסאת - עצור
2. דן בן אהרון שפיר
3. עאדל בן דיאב פלאח - עצור
4. אחמד בן עלי סעידה
5. פול בן נימר מרשי - עצור
6. עסאם בן אמין חרבג'י
7. גאזי חדר אראז בן מוחמד מזאריב - עצור
8. ג'סאן בן עזאר ערטול
9. ענאן בן חאלד עטיה
10. אמיר בן מוחמד אל-הייב
11. נסים בן עאדל פלאח
12. טארק בן עלי מוחמדה חביבאללה

החלטה

הנאשם מס' 1 הגיש תשובה מפורטת לכתב האישום והעלה טענות מקדמיות.

הטענה המקדמית הראשונה שהעלה הסניגור נוגעת לניסוח סעיף 2 לאישום מס' 16 שבו טענה המאשימה, כי מדובר בקרקע בעלת ערך רב, מבלי לנקוב באופן מפורש בערך המדויק של הקרקע. לשיטתו, מדובר במניפולציה של המאשימה שעניינה השחרת פניו של הנאשם מס' 1, ובמטרה לאפשר לה לעמוד בדרישת הכיתוב של הסעיף "בנסיבות מחמירות", מבי שיש תימוכין או ראיות לכך.

טענה זו דינה להידחות.

מעיון בסעיף 2 לכתב האישום עולה, כי המאשימה ציינה במופּרש כי מדובר בקרקע ששוויה מוערך במאות אלפי שקלים. תיאור זה עונה על דרישות החוק והפסיקה ואין כל צורך בפירוט נוסף בעניין זה. לעניין העדר ראיות להוכחת עובדה זו, ברור כי אם המאשימה לא תעמוד בנטל הוכחת עובדה זו מעל לכל ספק סביר, עובדה זו לא תעמוד לרועץ מבחינתו של הנאשם מס' 1, אך אין בכך כדי להביא למחיקת עובדה זו מכתב האישום.

הטענה המקדמית השנייה שהעלה הסניגור נוגעת לניסוח סעיף 2 לאישום מס' 18, שלפיו נטען כי שווי הקרקע שבנוגע אליה יוחסו לנאשם זה ביחד עם אחרים ביצוע מספר עבירות, כי מדובר בקרקע שוויה "מוערך בערך רב". לטענתו, העלאת טענה מעין זו מבלי לנקוב בערך המדויק של הקרקע הינו ניסיון מניפולטיבי מבלי שהיא מחזיקה בראיות כלשהן להוכחת הטענה ורק במטרה להחמיר את כתב האישום ולאפשר לה לעמוד בדירת "הנסיבות מחמירות" שהיא חלק מיסודו העבירה.

גם טענה זו דינה להידחות.

אכן, בסעיף 2 לאישום מס' 18 המאשימה אינה נוקבת בווי המדויק של הקרקע ומסתפקת בטענה, כי "שווי הקרקע מוערך בערך רב". ברם, אינני סבור כי תיאור זה יפגע בהגנתו של הנאשם מס' 1 בצורה כלשהי. גם הנאשם עצמו אינו טוען כי נוכח ניסוח זה, אין באפשרותו להתגונן מפני כתב האישום או שהגנתו תיפגע בצורה כזו או אחרת. גם בנוגע לתיאור זה וכפי שהובא לעיל, בבוא העת יהא על המדינה להוכיח את שווי הקרקע וככל שלא יעלה בידה להוכיח את הטענה כי שוויה מוערך בערך רב, טענותיה בעניין זה יידחו. על כן, גם הטענה בנוגע לאישום מס' 18 דינה להידחות.

הטענה המקדמית השלישית שהעלה הסניגור נוגעת אף היא לאישום מס' 18. בהתאם לטענה זו, העובדות המתוארות בכתב האישום אינן מקימות יסודות העבירה שעניינה סחיטה באיומים, ועל כן, יש להורות על זיכוי הנאשם מס' 1 מעבירת הסחיטה באיומים. טענה דומה הועלתה על ידי הנאשם מס' 7, שלגביו הוריתי כי יוגשו על ידי הצדדים טיעונים בכתב בסוגיה זו. גם בעניינו של הנאשם מס' 1, הנני מורה לצדדים להגיש טיעונים בכתב; הנאשם תוך 14 ימים מהיום והמאשימה תוך 14 ימים לאחר מכן. היקף הטיעונים של כל צד לא יעלה על 4 עמודים. טיעוני המאשימה ביחס לנאשם מס' 1 ולנאשם מס' 7 יוגשו ביחד והם לא יעלו כאמור על 4 עמודים. החלטה בטענה תינתן לאחר הגשת הטיעונים כאמור.

הטענה המקדמית הנוספת שהעלה הסניגור נוגעת לאישום מס' 21. לטענתו, בכתב האישום מיוחסת לנאשם מס' 1 העבירה של אחזקת סם שלא לצריכה עצמית, מבלי שציינה את משקל הסם בכתב האישום.

טענה זו דינה להידחות. אינני סבור כי על מנת לייחס לנאשם העבירה של אחזקת סם שלא לצריכה עצמית, יש צורך בציון משקל הסם המדויק. יתרה מכך, בכתב האישום צוין במפורש, כי הוא החזיק בגג ביתו באעבלין 112 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס. די בתיאור זה כדי לאפשר למדינה לטעון כי מדובר באחזקת סם שלא לצריכה עצמית. על כן, טענה זו דינה להידחות.

המזכירות תמציא למאשימה ולב"כ הנאשם מס' 1 עותק החלטה זו.

ניתנה היום, ה' כסלו תשע"ו, 17 נובמבר 2015, בהעדר
הצדדים.